

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010073
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3514010073.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. augusta 2014 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom a obžalovaných

1) J. Q.

nar. XX.XX.XXXX v W., bytom Q. J. Q.

2) N. A.

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom Q. J. Q.

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/28/2014-838 zo dňa 21.05.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných, ako aj prokurátorky okresnej prokuratúry z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

I. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 2T/28/2014-838 zo dňa 21.05.2014 boli obžalovaní J. Q. a N. A. v bode 1) uznaní vinnými zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 27.01.2013 v presne nezistenom čase v Novom Meste nad Váhom v priestoroch predajne U. A. na J. č. X vykonali súlož s maloletou poškodenou L.B., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že táto bola v miestnosti WC opretá o misu v predklone a obvinený N. A. jej zozadu vsunul do pošvy pohlavný úd a vykonal s ňou súlož, následne obvinený J. Q. vykonal súlož s maloletou poškodenou L.B. obdobným spôsobom, v bode 2) zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. za použitia § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. za použitia § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., pretože dňa 22.02.2013 v doteraz presne neustálenom čase v Q. J. Q. T. na ulici T. vo vchode A. byte č. X potom, čo maloletá poškodená K.K., nar. XX.XX.XXXX, požila bližšie nezistené množstvo alkoholu, po ktorom sa dostala do stavu, kedy nevnímala a nebola schopná kontrolovať sa, s ňou vykonali súlož a orálny sex tým spôsobom, že ju doteraz neznámym spôsobom vyzliekli tak, že mala na sebe len tielko, ktoré jej obvinený J. Q. vyhrnul, aby mala odhalené prsia a odzadu v polohe kľačmo jej vsunul svoj pohlavný úd do jej pošvy a vykonal s ňou súlož a následne obvinený N. A. si ľahol na posteľ na chrbát a zasunul svoj pohlavný úd do pošvy maloletej poškodenej K.K., ktorú si posadil na seba, tiež s ňou vykonal súlož tým spôsobom, že zasunul svoj pohlavný úd do jej pošvy zozadu v polohe ležmo na boku a následne využili maloletú poškodenú K.K. a táto vykonal s oboma orálny sex tým spôsobom, že brala do úst striedavo pohlavný úd obvineného J. Q. a pohlavný úd obvineného N. A., ktorí stáli nad ňou vedľa seba.

Boli za to odsúdení obžalovaný J. podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Obžalovaný N. A. podľa § 199 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

II. Podľa § 285 písm. b) Tr. por. boli obžalovaní J. Q. a N. A. oslobodení spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom sp. zn. Pv 715/13/3304 zo dňa 11.02.2014 pre zločin výroby detskej pornografie podľa § 368 ods. 1 Tr. zák. spáchaný sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe, že obžalovaný J. Q. dňa 18.03.2013 v čase asi o 17.28 hod. v Q. J. Q. nachádzajúcom sa v obytnom dome na T. ulici vchod č. X potom, čo podával alkohol maloletej poškodenej Z.U., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola v dôsledku jeho požitia v bezvládnom stave, odfotil svojím mobilným telefónom zn. SONY ERICSSON XPERIA, čiernej farby, IMEI - XXXXXXXXXXXXXXXX a zhotovil fotografie poškodenej Z.U., nar. XX.XX.XXXX, ležiacej bezvládne na gauči so zavretými očami, odhalenými prsiami a prirodzením, fotografiu, na ktorej J. X. kľáči pri gauči a skláňa sa nad bezvládnym telom poškodenej Z.U., nar. XX.XX.XXXX, ležiacej na tomto gauči, pričom na fotografii je zachytené odhalené prirodzenie poškodenej, ďalej fotografiu odhaleného prirodzenia poškodenej Z. U. nar. XX.XX.XXXX, fotografiu, na ktorej maloletá poškodená Z.U. rukou drží pohlavný úd N. A. a obaja pritom sedia na gauči a fotografiu, na ktorej je vyobrazené ako J. X. prostredným prstom pravej ruky vzniká do pošvy poškodenej Z.U., nar. XX.XX.XXXX, 2) obžalovaný J. Q. a obžalovaný N. A. dňa 27.01.2013 v presne nezistenom čase v Q. J. nad T. v priestoroch predajne U. A. na J. č. 4, striedavo zaznamenávali prostredníctvom kamery a fotoaparátu v mobilnom telefóne obžalovaného J. Q. zn. SONY ERICSSON XPERIA, čiernej farby, IMEI - XXXXXXXXXXXXXXXX, to ako obaja postupne vykonávali súlož a orálny sex s maloletou poškodenou L.B., nar. XX.XX.XXXX a s maloletou poškodenou L. Č., nar. XX.XX.XXXX, 3) obžalovaný J. Q. a obžalovaný N. A. dňa 22.02.2013 v doteraz presne neustálenom čase v Q. J. nad T. na ulici T. T., striedavo zaznamenávali prostredníctvom kamery a fotoaparátu v mobilnom telefóne obžalovaného J. Q. zn. SONY ERICSSON XPERIA, čiernej farby, IMEI - XXXXXXXXXXXXXXXX, to ako obaja postupne vykonávali súlož a orálny sex s maloletou poškodenou K.K., nar. XX.XX.XXXX, pretože tieto skutky nie sú trestnými činmi.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu hneď po jeho vyhlásení podala odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry. V písomnom odôvodnení odvolania uviedla, že sa nestotožňuje s výmerou trestov u oboch obžalovaných. Má zato, že vzhľadom na charakter spáchanej trestnej činnosti je využitie ustanovenia zákona o mimoriadnom znížení trestu neprimerané a neadekvátne zhovievavé. Podmienky pre použitie § 39 ods. 1 Tr. zák. nie sú v tejto veci splnené s poukazom na okolnosti prípadu, u obžalovaných ide o dospelých mužov vo veku 24 a 27 rokov a v prípade poškodených išlo o osoby vo veku 14 a 15 rokov. Obžalovaní svojím aktívnym konaním zneužili poškodené, keď využili jednak stav v akom sa nachádzali, ale i ich nedostatočnú psychickú zrelosť. Rovnako nemožno aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. vo vzťahu k pomerom páchatel'a. U obžalovaných nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť a priťažovalo im, že spáchali viac trestných činov. Taktiež úmysel obžalovaných na zhotovenie pornografického diela má za dostatočne preukázaný a obžalovaní svojím konaním naplnili skutkovú podstatu zločinu výroby detskej pornografie v zmysle § 368 ods. 1 Tr. zák. Navrhla preto podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť a podľa § 222 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku podali aj obžalovaní J. Q. a N. A., ktoré odôvodnili prostredníctvom obhajcu. Uviedli, že súd sa pri odôvodňovaní viny u skutku pod bodom 1) opieral len o výpovede svedkyň a poškodených S. U. a jej matky U. U., ktoré sa vyjadrili, že obžalovaní boli nimi informovaní o veku S. U.. Namietajú skutočnosť, že svedkyňa U. U. oboznámila o veku svojej dcéry obžalovaného N. A. v byte u J. Q., kde bol spolu s viacerými chlapcami a vtedy im povedala, že jej dcéra má len 14 rokov. Taktiež poukazovali na to, že všeobecná a špecifická vierohodnosť výpovede svedkyne S. U. je podľa posudku R.. U. a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní znížená. Obžalovaní nepopierajú sexuálny styk s S. U., ale popierajú, že by v čase skutku mali vedomosť o skutočnom veku S. U.. K skutku pod bodom 2) obžalovaní uviedli, že sexuálny styk s nimi mala X.

X. dobrovoľne a na všetko si pamätá. Vo svojich výpovediach klame a takto vypovedala z pomsty voči N. A., s ktorým v tom čase chodila a on ju sklamal. Ďalej uvádzajú, že výpoveď svedkyne je v rozpore s lekáorskými poznatkami o účinkoch alkoholu na konzumenta. Z výpovede svedkyne je nepochybné, že vypila jeden pohárik vodky, po ktorom si nič nepamätá. Išlo o vodku 40%-nú a pohár tzv. „whiskáč“, pričom mala ukázať, že v pohári bolo cca 1 cm a nebola zistená prítomnosť drogy, resp. liekov. Namietajú výpoveď svedka J.. K oslobodzujúcej časti v bode 2) uvádzajú, že z vykonaných dôkazov absentuje podstatná náležitosť skutkovej podstaty tohto trestného činu, ktorou je úmysel vyhotoviť videá a fotografie za účelom sexuálneho uspokojenia tretej osoby, preto žiadajú odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konaní o odvolaní navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Okresný súd náležite zistil a ustálil skutkový stav ako predpoklad potrebný na jeho rozhodnutie, pričom postupoval v súlade so zákonom. Na hlavných pojednávaniach vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy a tieto aj objektívne a správne vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v celkovom súhrne, tak ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom. Okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery pri uznaní viny obžalovaných Q. a A. pri skutkoch pod bodom 1) a 2) a tiež pokiaľ sa týka časti, v ktorej boli obžalovaní oslobodení spod obžaloby. Obžalovaní sú zo spáchania skutku v bode 1) usvedčovaní výpoveďami svedkýň a poškodených S. U. a jej matky U. U., ktoré vyvrátili namietané tvrdenia obžalovaných, že títo v čase skutku nemali vedomosť o skutočnom veku S. U.. Tieto svedkyne sa nielen v prípravnom konaní, ale aj na hlavnom pojednávaní vyjadrili, že obaja obžalovaní o skutočnom veku mal. S. U. vedeli od nej samej a tiež im o veku svojej dcéry povedala aj jej matka U. U. v prvom prípade v bare, kde pracovala a v druhom prípade to bolo cca 4 mesiace pred skutkom v byte obžalovaného Q., kde boli obidvaja obžalovaní prítomní. Pokiaľ ide o náznak spochybnenia všeobecnej vierohodnosti znalcom R.. U., znalec sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že táto skutočnosť však nemusí znamenať, že by poškodená mal. S. U. o prežitých udalostiach vypovedala nepravdivo. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že dňa 27.01.2013 napriek tomu, že si obžalovaní boli vedomí, že S. U. má len 14 rokov, vykonali s ňou súlož, preto svojím konaním obžalovaní A. a Q. naplnili znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2), obžalovaní nepopierajú sexuálny styk s poškodenou mal. X. X., ale popierajú tú skutočnosť, že by s ňou vykonali súlož po tom, ako sa po požití bližšie nezisteného množstva alkoholu dostala do stavu, kedy nevnímala a nebola schopná kontrolovať sa. Z výpovede svedkyne poškodenej mal. X. X. vyplýva, že dňa 22.02.2013 bola s obžalovaným N. A. dohodnutá, že pôjdu von sa zabaviť. Došlo k zmene plánu, išli do bytu obžalovaného J. Q., že si pozrú televízor, chvíľu sa zabavia a pôjdu von. U obžalovaného Q. sedeli v detskej izbe na posteli. Asi obžalovaný J. Q. zo skrinky vytiahol fľašu vodky, z ktorej sa nalialo do pohárov. Obžalovaný A. jej povedal, aby podala poháre zo stolíka, tak ich podávala a skoro ich vymenila. Preto na ňu obžalovaný Q. vyletel, že to nemá popliesť. V jej pohári bol alkohol naliaty do výšky asi 2 cm a podľa jej odhadu to mohlo byť vyše deci alkoholu. Obsah pohára vypila a o pár minút potom si na nič nepamätá. Do momentu, od ktorého si nič nepamätá, bola na byte asi 20 minút. Napokon z výpovede poškodenej X. X. a z jej správania vyplýva, že okrem požitého alkoholu sa mohla v pohári nachádzať aj iná látka, pretože obžalovaný Q. výslovne dával pozor, aby sa poškodená X. X. napila len z tohto pohára. Z výpovede svedkyne a poškodenej M. X. vyplynulo, že dcéra, keď sa vrátila domov, bola ovracaná a dezorientovaná. V súlade s týmito svedeckými výpoveďami je aj výpoveď svedka Z. J., ktorý potvrdil, že v inkriminovaný večer zbadal pred M. domom kvočať X. a pri nej stál obžalovaný A.. Potvrdil, že na nej bolo vidieť, že vracala, bola bledá, vôbec nekomunikovala a na nič nereagovala. Pred obidvoma svedkami sa X. X. vyjadrila, že si na podstatnú časť večera zo dňa 22.02.2013 vôbec nepamätá. Žiadny z vykonaných dôkazov nenasvedčuje tomu, že by si poškodená X. X. tieto tvrdenia o strate pamäti vymyslela. Aj z vyjadrenia znalca R.. U. vyplýva, že osobnosť X. X. nepoukázala na nejaké disfunkcie, na základe ktorých by bolo možné stratu pamäti u poškodenej vysvetliť. Podľa vyjadrenia znalca muselo ísť o vonkajšie faktory, ktoré tento jav spôsobili. Bez povšimnutia nemôže

ostať ani fakt, keď poškodené uviedli, že nikdy predtým ani potom nemali výpadky pamäti, bolo to len vtedy, keď požili alkoholické nápoje, resp. nealkoholické nápoje v spoločnosti obžalovaných Q. a A.. Odvolací súd vzhľadom na uvedené dôkazy dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako okresný súd, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré si aj krajský súd osvojil, o vierohodnosti ktorých súd nemá pochybnosti a na ich podklade neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaných, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Bolo preukázané, že po požití bližšie nezisteného množstva alkoholu sa poškodená X. X. dňa 22.02.2013 dostala do stavu, kedy nevníkala a nebola schopná sa kontrolovať, obžalovaní s ňou vykonali súlož a orálny sex, preto súd prvého stupňa nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného Q. a A. ako zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. za použitia § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. za použitia § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.

Pokiaľ sa týka časti II. rozsudku, tu sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, keď obžalovaných Q. a A. spod obžaloby oslobodil. K. Q. a A. pornografický účel vyhotovovania videí a fotografií popierali, samotné poškodené sa k účelu vyhotovovania videí, alebo fotografií vyjadriť nevedeli. Aj keď zvukovo-obrazové záznamy, ktoré boli vyrobené mobilným telefónom, zasiahli citeľným spôsobom do súkromia poškodených, nebolo bez pochybností preukázané, že by boli obžalovanými vyhotovené za účelom vyvolania sexuálneho uspokojenia inej osoby. Z vykonaného dokazovania taktiež nevyplývalo, že by obžalovaný Q. záznamy z mobilného telefónu poskytol inej osobe. Vzhľadom k uvedenému aj odvolací súd dospel k záveru, že konaním obžalovaných neboli naplnené všetky zákonné znaky žalovaného trestného činu z dôvodu nedostatku subjektívnej stránky, preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď obžalovaných Q. a A. spod týchto žalovaných skutkov podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil, pretože skutky nie sú trestnými činmi.

Ani v postupe súdu prvého stupňa pri určovaní druhu a výmery trestu nezistil odvolací súd také pochybenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku tak, ako sa toho domáhali odvolatelia. Správne vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu ako sú uvedené v § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. O osobách obžalovaného Q. a A. súd zistil, že doposiaľ neboli súdne trestaní na území Slovenskej republiky. Poľahčujúce okolnosti u obžalovaných súd nezistil. Na druhej strane súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., pretože obžalovaní spáchali viac trestných činov dvoma skutkami. V zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. súd musel pristúpiť k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby (7-15 rokov) o jednu tretinu, na 9 rokov a 8 mesiacov. Keďže obžalovaní spáchali tri zločiny dvoma skutkami, súd zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, teda na 20 rokov. Vzhľadom k upravenému rozpätiu trestných sadziieb sa trest súdu javil ako neprimerane prísny. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák. len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Okolnosti prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. K argumentom prokurátorky, ktoré sú súčasťou odvolania a ktoré poukazovali na okolnosti prípadu, je potrebné uviesť, že zo strany obžalovaných nebolo prítomné násillie, či už fyzické, resp. iná forma donútenia, taktiež nie je možné odhliadnuť od toho, že poškodené sa istou mierou dobrovoľne spolupodieľali na vzniku predmetných situácií, ktoré obžalovaným umožnili páchať tieto skutky. Prihliadajúc aj k tomu, že u poškodených S. U. a X. X. prežitie udalosti nezaznamenali trvalo nepriaznivý následok. Preto správne súd prvého stupňa obžalovaným Q. a A. za použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu uložil obžalovaným u každého z nich trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Takto uložené tresty aj odvolací súd považuje za primerané. Vzhľadom k tomu, že obžalovaní neboli v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, správne boli súdom prvého stupňa v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradení do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolania obžalovaných ako aj prokurátorky za dôvodné a tieto podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.